

Jaarthemapreek nr. 6 Seizoen 2008 – 2009,  
Oosterparkkerk, zondag 8 maart 2009



Feest  
van  
Verbinding

Verwerkingsmateriaal bij de preek over  
De kerk als **communicerende gemeenschap**  
Leven in Verbinding met Gods Koninkrijk

## Voorwoord

Het grote wonder van Gods evangelie is, dat het zich wil laten doorvertellen. En juist dit is ook de bedoeling van God met de gemeente: dat ze de grote daden die God aan haar gedaan heeft, verkondigt in de wereld waarin ze gesteld is. Daarover gaat het in de preek over 1 Pet. 2, 9

Dit is de zesde preek in een serie over "Verbinding", onder de titel: Feest van verbinding. Wie op het spoor komt van wat verbinding ten diepste betekent, die komt tot ontdekking dat echte verbinding een feest is. Een feest van aanvaarding, van geborgenheid, van liefde, van ruimte om te leven, van herkenning en erkenning, van echte en oprechte gemeenschap met God, door Jezus, in de kracht van de heilige Geest.

Het mooie is, dat dit nu juist ook de inhoud is van wat de kerk aan de wereld te verkondigen heeft. Je kunt als kerk gewoon zijn wie je bent. Dan vertel je gelijk het verhaal van Gods wonderbare daden...

De preek is ook te beluisteren op [www.oosterparkkerk.nl/agenda/luister\\_dienst.php](http://www.oosterparkkerk.nl/agenda/luister_dienst.php)

Deze reader bestaat uit een tekstweergave van de preek plus daarbij het nodige vewerkingsmateriaal. Dit is in de eerste plaats bedoeld voor de kringen, maar kan ook persoonlijk worden gebruikt.

Deze keer ivm tijdgebrek geen tekstverwijzingen in de kantlijn. Wellicht een volgende keer weer.

Vooraf aan de preek een paar korte opmerkingen over het verband tussen de verschillende preken over het thema Feest van Verbinding. Dit om te laten zien dat er in de preken een bewuste flow is gedacht. En ook om te zien hoe het één uit de ene preek direct verband houdt met het andere uit een andere preek.

Iedereen veel zegen gewenst in de verbinding met God, door Jezus, met de wereld om je heen.

Roelof Telgenhof,  
Amsterdam/Duivendrecht, maart 2009.

## Verband in de preken over verbinding

Verbinding is een centraal thema in mensenlevens, relaties tussen mensen onderling en tussen mensen en God. In een verbinding gebeurt een relatie.

God legt er daarom in de bijbel veel nadruk op dat alleen een echte verbinding met Hem datgene geeft aan mensen, wat Hij heeft beloofd: de liefde van de Vader, de verlossing van de Zoon en de vernieuwing door de Geest.

Deze verbinding werkt ook door in het grotere verband van de gemeente. Waar met en in God verbonden mensen samen zijn, daar wordt de structuur van Zijn koninkrijk zichtbaar. En daar valt te delen in de gaven van dat Koninkrijk. Zo is een gemeente van Christus een helende gemeenschap.

En dat wordt weer zichtbaar en merkbaar in nog grotere verbanden waarin de gemeente en haar leden zijn geplaatst, die van de wereld. Juist door de gestalte van de gemeente wil God Zijn evangelie van genade, vergeving en verlossing verkondigd laten worden aan de wereld waarin die gemeente als een oase van leven is.

## De kerk als communicerende gemeenschap Leven in verbinding met wereld

### **Kern van de boodschap**

*De kerk van Christus is niet voor haar zelf in de wereld. God heeft er bewust voor gekozen om de gemeente van Jezus, door wie ze is en door de manier waarop ze is, een communicatiemiddel te laten zijn, juist voor de boodschap die God in de wereld wil brengen: Ik redt mensen voor eeuwig! In 1 Pet. 2, 9 wordt dit door Petrus onder woorden gebracht: hij geeft met zijn door de hemel bepaalde visie op de gemeente, een visie voor de gemeente t.a.v haar missie voor en in de wereld. Zo brengt God de wereld d.m.v. de communicerende gemeenschap van de kerk in verbinding met Zichzelf.*

### **Inleidend verhaal: over de sloeber die prins werd**

*Er was eens een prins... Die eigenlijk helemaal geen prins was. Maar een sloeber. Maar wat zag hij er altijd bijzonder uit. En wat deed hij bijzonder! Zo anders dan alle andere mensen. Natuurlijk: dat was omdat hij ook prins was. Maar er was meer.*

*Het vreemde was, dat hij zijn prins – zijn gebruikte, om met zijn verhalen bij mensen binnen te komen.*

*Ja, dat was het bijzondere: hij bemoeide zich met mensen. Maar dan niet op een autoritaire dwingende manier. Zoals een dictator. Of iemand die meent te weten hoe "het" zit . Maar zoals iemand die... die zich echt om anderen bekommert. Dan ging hij naar mensen toe (wie ze ook waren), naast ze staan of zitten en gaf... begrip. En soms zei hij dingen als: ik weet hoe het met je is. Ik weet waar je naar verlangt. En ik weet ook echt wat er in je hart is. Want dat heb ik zelf ook allemaal.*

Maar ga met me mee en kijk en luister naar me. Dan zal ik je vertellen hoe het leven zoveel mooier en echter en waardevoller kan worden dan dat het nu is... En dan vertelde hij van die andere Sloeber... En van de Koning...

Waarom deed hij dat? Dat dachten de mensen vaak. En waarom was hij zo? Wat maakte het nu zo, dat hij zoveel te vertellen had. Over jou... En te geven...

Weet je... Ooit was deze prins geen prins en sloeber tegelijk. Maar was hij een echte sloeber. En alleen maar een sloeber. Hij leefde in de één of andere goot, waarvan er geen dertien, maar zelfs veertien in een dozijn passen. Een leven in een goot, zonder perspectief, zonder eigenwaarde en zelfrespect, slechts om te overleven... Voor zover hij dat eigenlijk nog wilde.

Op de keper beschouwd was zijn leven een drama, een agglomeraat van pijn en verdriet, van verdringing en verzuchting, van hangen en wurgen. Zoals zoveel mensen dat hadden. Een soort Tantulus kwelling – achtige onzekerheid van welles/nietes.

Ach nou ja, hij hield zich meer of (vooral vaak) minder staande met hier en daar wat genot, slapen en bravoure. Om zich zo allerlei bedreiging van het lijf en hart te houden. Maar echt vrijuit leven? Op weg naar toekomst? Vanuit tevredenheid? En met blijdschap als basis onder je bestaan? Wat was dat eigenlijk?

Hij had wel gehoord van leven in liefde..., maar nergens vond dit weerklink in de diepe kloven van zijn gekerfde ziel. Hij had wel eens gehoord van zinnig leven, maar met de "diepzinnige" spinsels van zijn gedachten kon hij dit toch niet vatten. En hij had wel eens iets begrepen van waardig leven, maar vanuit zijn sloeberige bestaan in de marge van het leven kon hij hier geen plaats aan geven in zijn eigen goot.

Tot aan dat ene moment. Toen hij Hem ontmoette.

Eerst dacht hij dat het een collega sloeber was. Uit een andere goot. Maar toen hij meer met hem omging, ontdekte hij iets bijzonders: deze Sloeber die ogenschijnlijk net zo was als hijzelf, was toch anders, lemand anders.

Hij sprak weliswaar van leven, van echt leven, maar Hij was het ook. Hij was aan de ene kant ook een sloeber uit een goot, maar aan de andere kant...

Op een zekere dag nodigde deze bijzondere sloeber hem uit om een keer mee te gaan. Om.... de Koning te leren kennen... En om te ontdekken hoe de Koning hem al lang kende... Kende, doorgrondde, in z'n hart sloot.

*En zo ging onze sloeber mee met die, ja, prinselijke, koninklijke "Sloeber" (voor zover je Hem nog zo noemen kon, ook al deed Hij dat zelf consequent wel). En werd hij door Hem bij de Koning gebracht.*

*En daar gebeurde het. De koning zag hem komen, snelde hem tegemoet en omhelsde hem! En Hij riep een knecht om een feestmaal aan te richten. En onze sloeber werd in no time getransformeerd van gotensloeber tot hemelburger en prins. De vodden die door waren gegaan voor kleding, werden van hem afgenomen. En zijn lijf werd gewassen en gezalfd. Met heerlijk geurige olie. En in plaats van de gore vodden kreeg hij prachtige witte koninklijke gewaden omgehangen. En hij kreeg een prachtige koninklijke ring aan z'n vinger en dure schoenen aan z'n voeten. Je herkende 'm niet haast meer! En toch... ook weer wel: en makkelijk eigenlijk! Maar hij was nu.... anders?*

*Nee, hij was iemand anders. En toch dezelfde. En dat stroomde nu met stralen van haast hemels licht van hem af: hij was nog steeds dezelfde. En toch ook weer niet. Nee, hij was nu prins. Die wilde delen van wat hij had ontvangen. Hij kon simpelweg niet anders. Zijn rijkdom was veel te groot om voor zichzelf te houden. Dat wilde eenvoudig niet!  
En tegelijk was hij nog steeds de sloeber, die stond naast anderen en die wist wat er in hun hart omging. Die begreep en aanvaarde. En die verlangde... dat ook die ander prins zou worden, zoals hij.*

*En zo ging hij nu de goten rond: als prins, maar vooral ook als heraut.*

### **Visie en missie?**

Waar gaat het dan eigenlijk om?

In het gelezen stuk uit 1 Petrus staat in feite één ding centraal: Leef in verbinding met de wereld en wees zo een communicerende gemeenschap! Die de grote daden van God communiceert, verkondigt. Niet als een leerstellige waarheid, maar als een getuigenis, vanuit de eigen ervaring van het door God gered zijn in en door Jezus. Van het zelf uit de duisternis gebracht zijn in Gods wonderbare licht!  
Heel dit stuk staat in onmiddellijk verband met visie en missie!

In 2, 9 komt Petrus min of meer tot een eindbalans van de gelezen gedeelten. En die balans mondt uit in een visie en missie voor de kerk van Christus in deze wereld. En dus ook voor de Oosterparkkerk.

**Visie is hierbij:** het beeld dat er van de kerk/christelijke gemeente wordt gegeven. Visie komt van Latijnse visere – visio = kijken, zien, verschijnen, zich voordoen. Dus wat Petrus hier beschrijft is wat hij ziet van de hemelse “visie” op de gemeente (denk bv aan tele – visie = over afstand iets zien, iets dat over langere afstand zichtbaar tot je komt). Het is de hemelse visie op de gemeente. Dit is dus niet wat je ziet dat een gemeente “doet”. Dat komt in de missie en daarna.

En dan **dat woordje “missie”:** Missie (van met Latijnse missio – zenden, gezonden worden) wil van daaruit vervolgens iets wezenlijks zeggen over de opdracht waarmee je, vanuit je identiteit (die je ziet in de visie) de wereld in gezonden wordt.

N.a.v. de gemeentemiddag over visie en missie hierbij nog het volgende: je zou misschien ook kunnen zeggen dat het bij Petrus allereerst gaat om de **visie op** de gemeente, op haar identiteit in Christus: In Hem zijn jullie .... Om dan vervolgens verder te gaan met de **visie voor** de gemeente, wat hieronder dan staat verwoord als de missie.

Het was niet vreemd dat Petrus in zijn brief hier zoveel woorden aan wijdt. Situatie was nl niet rooskleurig; de kerk was er slechts in de marge van de maatschappij en er was veel bedreiging (van binnenuit en van buitenaf). Ook waren er mensen die er maar liever de brui aan gaven. Uit het feit dat dit een zgn. rondzendbrief is (zie 1, 1), kun je afleiden dat dit vrij “algemene” problemen waren. Het lijkt wel 2009... Maar juist daarom is dit ook interessant voor ons nu!

Vandaar dat Petrus hier met die visie en missie komt, letterlijk. Hij zegt hier: weet wie je bent, houd dat goed voor ogen (zie dat goed = visie). Want van daaruit kun je je laten zenden met een zo belangrijke opdracht: je mag als prinsen en prinsessen het goede nieuws vertellen van de grote Koning! En hoe diep is dit goede nieuws gevuld (zie h. 1)?

Laten we nu specifiek de visie en de missie vanuit dit vers (1 Pet. 2, 9) beter bekijken.

### **Visie: Hoe ziet die gemeente er dan uit? Wie IS ze? Wat zie je als je aan haar denkt of naar haar kijkt?**

Dat is in feite het eerste dat Petrus hier in deze “samenvattende” opmerking aan de orde stelt: “Maar u bent...”. Dit is zo. Dit is je status, je identiteit, de wezenlijke eigenschap van jouw existentie... Wat nu volgt, dát ben je. Het is je uitgangspunt, je fysieke en geestelijke sense of being. De ultieme vorm en zin van je bestaan...

Maar wat ben je dan als kerk? Dat dit zo wezenlijk benadrukt wordt. Petrus werkt dit verder uit in vers 9. Dit is dus de visie van Petrus op die gemeenten die hij aanschrijft. Hij noemt vier belangrijke elementen van die gemeenten:

- **uitverkoren geslacht**

Wat maakt jou nu anders dan andere mensen? Christus en jouw in Hem zijn! En in Christus, zegt een andere apostel, Paulus, ergens anders, ben jij uitverkoren om in Hem kind van God te worden, in volkomen gemeenschap met God (Ef. 1, 4 – 6).

God is in Christus naar jou toegekomen en heeft je bij de Koning gebracht. En daar heb jij het echte leven ontvangen, nl. het Kindschap van God.

Besef je wat dat is? Is het tot je doorgedrongen wat dat betekent, existentieel?

Wat zitten we vaak vol met ideeën over onszelf en wat laten we ons daar veel aan gelegen liggen met allerlei gevolgen van dien... Wat kost ons dat vaak veel meer energie dan we eigenlijk willen en/of door hebben... We lopen ermee te tobben, onzeker over te zijn, ontevreden mee te zijn, etc. Maar waarom zouden we: in Christus ben ik Kind van God, ben ik nieuwe schepping (2 Kor. 5, 20), ben ik burger van de hemel (Fil. 3). Wat zit ik me in vredesnaam nog druk te maken over allerlei sloeberige toestanden van mezelf...?

Dat uitverkoren hebben we erg vaak (puur menselijk) betrokken op "oei, ben ik nu wel of niet uitverkoren". En zo probeerden we enige zekerheid te krijgen over onze zielestaat... Maar Petrus bedoelt dit hier heel anders (zo ook Paulus trouwens): uitverkoren wil iets zeggen over de fantastische situatie van dat in Christus zijn. Man, heb je wel door hoe bevoorrecht je bent??? Hoe geweldig dat is??? Wat een onvoorstelbare mazzelaar ben je!

Dat is de kleur van dat woord uitverkoren.

- **koninkrijk van priesters**

Petrus gebruikt verschillende perspectieven om zo ook verschillende facetten aan te geven van hetzelfde, nl van onze identiteit in de werkelijkheid van de verbinding met God. We zijn kinderen (hierboven aangegeven), maar we zijn ook meer dan dat. We zijn ook priesters. En dat voor een bediening voor een koning die maar één ding wil: verzoening, dat alle mensen worden gered (1 Tim. 2). En de reeds geredde mensen mogen dit goede nieuws van redding communiceren.

Dat is wat je als gelovige doet. En dat is wat je als kerk doet: de verzoening die God aanbiedt, "bedienen". Dat is wat we doen in de kerkdiensten. Maar ook op de kringen en bij het pastoraat.



Ons in Christus met God verzoende leven is de bakermat waarop wij ons leven vorm geven, van waaruit we ons uitstrekken naar het leven rondom en naar de mensen om ons heen. Vgl. ook de OT – e priesterdienst: de priesters bedienden de verzoening, vooral ook vanuit hun eigen verzoend zijn met God. Dit gaf aansluiting bij de mensen op hartsniveau, echte verbinding (vgl. hierbij eens Hebr. 5).

Dat kunnen wij nu ook: in verbinding met de mensen (we zijn immers net als zij dus kunnen we ze begrijpen!) de waarheid van en rondom hun gebroken leven in het licht brengen en uitkomst/bevrijding verkondigen en bedienen. In begrip, aanvaarding, genade en vergeving. Maar ook in waarheid en vernieuwing.

- **een heilige natie**

M.n. ook in dit laatste (die vernieuwing) komt dat heilige tot uiting. Ook dat hoort zichtbaar bij Gods volk op aarde: jullie zijn heilig (zie 1, 16).

Dit wil niet allereerst zeggen heilige (=vrome) boontjes of saai volmaakte spruitjeschristenen. Maar veel meer: gemeenschap van kinderen van God die uitzonderlijk en zo onderscheiden zijn in hun "leven – zoekende" gedrag. En in hun daarbij toegewijd zijn aan de God van alle leven. En daar horen natuurlijk ook dingen bij als reinheid, matigheid een eerbaar gedrag, een zekere matre van discipline, etc, etc. Maar dat is vooral: Je in en door Gods liefde uitstrekken naar elkaar, naar God en naar de mensen en de wereld om je heen. Om zo (opnieuw) Gods wonderbaarlijke daden te communiceren, niet allereerst met woorden, maar nu ook met getuigende daden.

Dit heilige wordt door Petrus verbinden aan het woord "natie". Dit woord wil iets zeggen over de gezamenlijkheid van die heiligheid en de gezindheid waar dat uit voortkomt. Alle neuzen staan, om het zo te zeggen, geestelijk en spiritueel de zelfde kant op. Zo ontstaat er een soort van etnisch geheel (het woord natie is een vertaling van het Griekse ethnos, vandaar deze aanduiding).

- **Een volk dat God zich verworven heeft**

In feite sluit Petrus af met iets dat lijkt op het eerste (uitverkoren geslacht). Maar het is toch net anders. Nadruk ligt hier op twee elementen:

- God heeft zich dit volk *met de nodige moeite* verworven. Het heeft Hem echt moeite gekost. Hij heeft Zich veel moeite getroost om dat volk weer Zijn volk te maken. Want dat was het niet. Maar nu wel weer (zie vers 10, vgl. Hosea 1 en 2). Door Jezus' dood aan het kruis.

- Het tweede element waar hier nadruk op ligt is dat God door Zijn toedoen er voor gezorgd heeft dat wij, als christenen, nu *Zijn eigendom* zijn. Hierbij gaat

het ook wel om dat Zondag 1 eigendomschap (Enige troost) maar meer om het element van "beschikking hebben over, om...". Blijkt ook uit het vervolg: God heeft verworven om... Daarover hieronder meer.

Maar dit is dus de visie van Petrus (en ik geloof, van de heilige Geest) op de christelijke gemeente. Zo is ze. Dit is haar identiteit. Het bijzondere is hierbij, dat het niet allereerst gaat over "er uitzien in concrete daden o.i.d.", maar meer over **hoe de gemeente er uit ziet in kwaliteiten en identiteitseigenschappen**.

Het is van allergrootste belang om dit, als zijnde de identiteit van de gemeente, bovenaan te zetten. Om darin als gemeente te kunnen wortelen (zie Ef. 3,14 – 21)

### **Missie: Wat "doet" die gemeente dan? Waartoe is ze in de wereld**

Van daaruit kun je dan een verdere uitwerking geven van dat "...om...", de missie:

- Dit "om" kun je ook vertalen als "met als doel...". De reden van de kerk is niet om het feest van genade en verbinding met elkaar te vieren midden in deze wereld. Maar om (zie vervolg) deze genade en mogelijke verbinding met God juist te **verkondigen**.

Sommige mensen vinden wel eens dat wij (of andere gemeenten) zo veel bezig zijn met dat missionaire. Je moet toch eerst de boel binnen op orde hebben?

Het bijzondere is dat beide elementen twee kanten zijn van dezelfde medaille. Snap je dat? Het één kan niet zonder het ander. Missie zonder visie wordt grenzeloos activisme dat na verloop van tijd door vermoeidheid en frustratie ophoudt te bestaan. En visie zonder missie wordt dadeloos conservatisme dat versteend en verstopt raakt in een krachteloze ecclesiologie (dogmatische leer over de kerk) die alleen op zichzelf gericht en gefixeerd is.

De kerk is dus op een bepaalde manier (visie) in de wereld, om dan daarmee naar haar eigen gestalte haar gezonden zijn waar te maken en te praktiseren.

"Om" wil dus tevens zeggen: daarvoor uitgezonden. Zoals de apostelen (we zijn ook apostolische kerk) – met een opdracht uitzenden (Gr. *apostelloo*). En vergelijk ook de engelen (*angeloo* – gezondenen)

- Wat moet er dan gebeuren? Waarom is de kerk er dan zoals ze er is? Om **de grote daden te verkondigen van God**.

Dit is nogal wat. Want waar het hier vooral om gaat is: Gods werkelijke en concrete activiteiten in en aan de wereld van ons bestaan doorgeven aan

anderen, die te verkondigen. Dat zijn ook de daden aan ons persoonlijk en als gemeente. Waar het hier om gaat is veel meer getuigenissen geven over, dan een woordelijke verkondiging van dingen waarover we ooit gehoord hebben (vgl. Job. 42, 5 eens in dit verband).

Wat voor getuigenis kun jij geven? Leef je zo intens met de God van het leven, dat je hiervan echt authentiek kunt getuigen? Met de liefde van Christus? Zodat ook andere mensen naar dat hemelse licht dat van jou afstraalt, worden getrokken?

Dat is wat Petrus hier bedoeld. Hoever zijn wij daarmee? Met die verkondiging, gewoon met de waarheid van jouw geloof en leven?

- **God die U (ook) uit de duisternis heeft geroepen naar Zijn wonderbaarlijke licht**

Dit is de derde element van de missie die we als kerk hebben. Het is om zo te zeggen meer de inhoud van die boodschap die we met woord en daad en met manier van zijn mogen verkondigen: God heeft ons uit de duistere goot gered en ons weer in het licht gebracht van het echte leven! Dit is echt wonderbaarlijk, want kijk eens goed wie je eigenlijk bent en wat je allemaal doet? Of durf je die verbinding met jezelf (zie preek nr. 4) aan? Of niet? Dan zul je ook dit wonderbaarlijke van Gods genade moeten missen. En ja, dan wordt getuigen daarvan ook een stuk lastiger...

Want als Gods genade je tot op het diepste niveau bereikt heeft, mensen, dan straalt dat van je leven af. Zoals Mozes gelaat straalde van die ene ontmoeting met (NB!) de achterkant van God.... (Ex. 33, 18 – 34, 9).

Dat is nog eens getuigend... Je wordt zelf de boodschap van vergeving en verzoening. En van vernieuwing. Heb je het door? En kom je daaraan toe?

Kortom: vanuit wie wij als kerk van Christus zijn, zoekt God de verbinding met de in nood en (vooral) duisternis verkerende wereld. Zie je hoe visie en missie zo ahw een soort Siamese tweeling zijn? Of, zoals gezegd, twee kanten van de zelfde medaille? En zie je ook hoe de verbinding tot stand komt? Juist in ons eigen gebroken leven kunnen we met begrip en aanvaarding de wereld in gaan, naast mensen gaan staan en vanuit die gelijkwaardigheid het goede nieuws vertellen van Jezus! Van hieruit komt dat het vervolg (zie ook verzen 16 en 17): een concreet leven in en door liefde, met alles wat daar maar bij kan horen. In één zin: zoeken van echt leven voor de ander door die ander in verbinding te brengen met Jezus Christus.

### **Moet dat nou, zo'n visie en missie?**

Die vraag kwam in de response op de vragen van ons team visie/missie ook een aantal keren terug. "We hebben toch de bijbel!". Ja, maar dan zou het ook niet nodig zijn om als bepaalde kerk jouw belijdenis onder woorden te brengen, want we hebben toch de bijbel. Maar zo werkt het niet.

En naar 1 Pet. 2 is het antwoord ook: ja. En er zijn meer teksten die dit aangeven. Het is heel bijbels om te zeggen dat je als kerk een visie hebt op/over jezelf en dat je je gezonden weet in deze wereld. Andere teksten die daarop wijzen: bv. Matt. 28, slot of Mar. 16, slot of Hand. 1 en 2. En ook meer impliciet bv 1 Kor. 14, slot. Maar denk ook aan Joh. 13, 34v : "daaraan zullen de mensen weten dat jullie volgelingen van Mij zijn, als jullie elkaar liefhebben". Dit geeft ook duidelijk de reden aan waarom je in de wereld bent (missie) met wat voor eigenschappen, identiteit, nl de liefde van Christus (visie). Dit wordt mooi aangegeven in Joh. 20, 21: zoals de Vader mij gezonden heeft, zo zendt ik ook jullie (in lat.: Dixit ergo eis iterum: "Pax vobis! Sicut **misit** me Pater, et ego **mitto** vos" (zie daar het woord "missie").

Het is goed dit duidelijk expliciet te maken en niet maar voor vanzelfsprekend te nemen. Uit onderlinge gesprekken blijkt al hoe verschillend we er allemaal inzitten. Dat is op zich niet erg, maar het is wel goed om op dit belangrijke vertrekpunt voor hoe je gemeente bent, "de neuzen allemaal op de zelfde manier de zelfde richting (omhoog) op te hebben", vgl. Kol. 3. 1 en 2), en er op een zelfde soort manier in te zitten.

Het belangrijkste is hierbij: dat we er van overtuigd zijn dat we echt eerst onze identiteit weer even scherp moeten stellen, alvorens tot actie over te gaan. Onze identiteit motiveert ons namelijk van binnen om tot actie te komen. Als je het andersom doet, loopt het vaak niet goed af of strand je vroeg of laat door vermoeidheid. Redelijke wilskracht is niet genoeg! Je moet weten wie je bent en wat God je daarin wil geven aan bijzonderheden. Dan weet je ook wat je kunt! En wordt je van binnenuit gemotiveerd, vanuit de essentie (basicsense) van je bestaan. Dat is ook duidelijk de volgorde die Petrus aan geeft in 2, 9. Laten we hem daarin volgen.

### **Maar hoe nu in de Oosterparkkerk?**

Allereerst: we zijn samen gemeente en we gaan dus samen op zoek naar een bijbels georiënteerde visie op onze gemeente en een idem missie.

Natuurlijk zijn er "voortrekkers", bv de ambtsdragers of een team Visie/Missie. Maar zijn doen dit niet voor u allen... Zij faciliteren jullie om samen identiteit en onze weg daarmee in deze wereld te vinden. Vgl. hierbij Ef. 4 (voert te ver om dat nu verder uit te werken, maar lees eens door). En Ef. 3, 14 – 21!

Hierover gaat het straks na de lunch.

Wat we willen is dat we samen komen tot een formulering van visie en missie in de taal en de context van deze tijd, onze gemeente en onze stad, vanuit datgene wat we o.a. vanmorgen gezien hebben dat de bijbel zegt over de gemeente.

Maar er is vanuit de bijbel wellicht nog meer over "de gemeente" te zeggen. En er zijn meer elementen die een rol spelen.

Als kernteam Visie/Missie hebben we als werkdefinitie e.e.a. geformuleerd. Dat zullen we straks presenteren. Daarin hebben we zo goed als dat kon de inbreng vanuit de kringen en langs andere wegen gehonoreerd en verwerkt.

Deze werkformuleringen gaan we dan bespreken. Ook zal er dan meer gezegd worden over het verdere proces.

Waar het nu om gaat is dit:

Laten we goed beseffen wie we zijn (= weten én vertrouwen, ermee leven, er vanuit gaan in je denken, voelen, beslissen en doen), om dan vervolgens van daaruit ook op een goede manier aan te kijken tegen en om te gaan met de redenen waarom we hier zijn, als kerk van Jezus in deze wereld en in deze stad.

## Vragen/Bespreekpunten/Oefeningen bij de preek over 1 Pet. 2, 9

### Enkele instructies vooraf

Het is de bedoeling van de onderstaande "oefeningen"/vragen, dat je die persoonlijk voorbereid en dat die daarna in de kring verder worden verwerkt. Neem hiervoor de tijd. E.e.a. komt weer terug in de groepsverwerking.

### De oefeningen en gesprekspunten

#### a. Persoonlijke meditatieve oefeningen

*Je kunt deze oefeningen bv doen ter voorbereiding van de kringavond, waarop de verdere verwerking van de bovenstaande jaarthemapreek wordt gedaan.*

1. Lees Ef. 3, 14 – 21 nog een paar keer door. Ga na wat deze woorden je doen. Leg dit ineenpaar woorden voor jezelf vast op papier.
2. Lees 1 Pet. 2, 9 nog eens een keer door. Ga eens na wat je jezelf hier nu bij kunt voorstellen (mede nav de voorgaande preek).
3. Hoe voelt dat nu dat je door God persoonlijk en als gemeente samen bedoeld bent, om met wie je bent, Zijn evangelie te verkondigen in de wereld waarin je leeft? Formuleer met wat steekwoorden een antwoord.
4. Wat is volgens jou "Visie"? En wat "Missie"? Probeer voor jezelf eens een definitie voor beide woorden te vinden.
5. Kun je vanuit §1 Pet. 2, 9 een visie en missie voor de Oosterparkkerk formuleren? Leg dit vast.

#### b. Gesprekspunten voor in de groep

*Onderstaande (gesprek)punten kunnen aan het begin van de avond over de jaarthemapreek plenair worden besproken. Neem hiervoor ongeveer 40 minuten. Ga daarna met elkaar aan de slag met de oefeningen.*

1. (ong. 5 minuten) Start (na gebed om 20 uur) met een korte bespreking van het inleidende verhaal van de sloeber die prins werd. Wat spreekt je aan in dit verhaal? Wat is de moraal ervan?
2. (5 min.) Begin met een wat algemene bespreking van de vraag: Hoe heeft men de gemeentezondag ervaren? Was dit zinnig? Zijn we samen op weg naar een goede visie en missie? Bespreek daarna de volgende twee vragen.
3. (10 min.) Wat voor verbanden kun je zien tussen de Visie/Missie zondag en het thema Verbinding zoals dat de laatste tijd telkens ter sprake kwam?

4. (10 min.) Hoe komen in de tekst van 1 Pet. 2, 9 de volgende elementen “tot uitdrukking”:
    - verbinding met God
    - verbinding met Jezus
    - verbinding met jezelf
    - verbinding met anderen (gemeenteleden, mensen in de wereld, de wereld)
  5. (5 – 7 min.) Probeer met elkaar eens onder woorden te brengen hoe jouw verbinding met God in en door Jezus juist voor God ook het bedoelde middel kan zijn om Zijn evangelie in de wereld te verkondigen?
- c. **Oefeningen** (verbindingsoefeningen)
- Onderstaande oefeningen hebben als doel zo concreet mogelijk te werken aan de verbinding met elkaar.*
1. **Is dit jouw stelling?** (in totaal ong. 15 min.)

Ga in twee groepen. Groep 1 is het eens met onderstaande stelling, groep 2 niet (althans, doe alsof). Probeer elkaar te overtuigen van de mening van de resp. groep waarin je zit. Je mag ook eerst overleggen in de groepen en dan de discussie aangaan, je mag ook gelijk van wal steken. Ga algehele groepen wel bij elkaar zitten en als groepen tegenover elkaar

Bespreek na enkele minuten kort de ervaringen plenair en kom tot een gezamenlijke mening over de stelling (ong. 5 minuten)

De stelling:  
*Als iemand echt verbonden is met Jezus, zal hij/zij ook echt alles doen voor de verkondiging van Zijn evangelie.*
  2. **Verbinding verbinden met Visie en Missie** (ong. 30 min.)

Aan de ene kant hebben we het telkens over je persoonlijke verbinding met God, via, of in en door Jezus. Aan de andere kant hebben we het over visie en missie voor onze gemeente. Petrus zegt dat juist onze verbondenheid met God de visie op de gemeente bepaalt waarmee de gemeente bewust door God in de wereld is gezonden (missie).

Probeer nu eens met elkaar te komen tot een soort van formulering van een visie en een missie:

    - vanuit ieders persoonlijke en jullie gezamenlijke verbinding met God (in en door Jezus)
    - voor ieders persoonlijke geloofsleven
    - voor jullie kring

- voor de Oosterparkkerk (toch nog maar een keer)  
Als er mooie dingen uitkomen, mag je die doorgeven aan het team Visie/Missie. Graag.

### 3. Afsluiting

Het is nu ongeveer 21:45. Sluit de avond af met een gezamenlijk (kring) gebed. Ieder bidt voor degene die rechts naast hem/haar zit. Maak eventueel nog een deelronde als daar behoefte aan is. Of misschien is uit het voorgaande iets naar boven gekomen dat voor iemand reden is om gebed te vragen. Let er ook hierbij op dat iedereen voldoende aan bod komt. Bid er ook voor dat we als gemeente en goede visie en missie mogen vinden, waarmee we goed concreet en slagvaardig aan de gang kunnen gaan de komende jaren.

## Lees (je) wijzer met gebedspunten

Preektekst 1 Pet. 2, 9 (gelezen 1, 22 - 2, 17 + Ef. 3, 14 - 21)

- Maandag** Gen. 12, 1-3 Gods mensen tot zegen van de wereld  
**Bid om** inzicht in jij voor zegen zou kunnen zijn voor andere mensen om je heen?
- Dinsdag** Ex. 33, 18 – 34, 9 Wie God ontmoet, gaat stralen!  
Hoe stralend ben jij vanuit het zien van God voor anderen?  
**Bid om** verlangen naar stralen voor God naar anderen toe.
- Woensdag** Psalm 67 De evangelie - communicatiepsalm  
Wat communiceert onze gemeente op dit moment over God naar buiten toe? En jij? **Bid dat** je zicht mag krijgen op wat Gods missie is voor jou en voor onze gemeente.
- Donderdag** Matt. 5, 13 - 16 De kerk is effectief, merkbaar en zichtbaar  
**Bid dat** we deze "rol" in de wereld vinden en volbrengen, op onze plek en in onze context en met onze "eigenschappen".
- Vrijdag** Joh. 13, 34 en 35 De liefde van Jezus: sjibbolet van de kerk  
**Bid er om** dat we als kerk de liefde van Christus mogen ontvangen en doorgeven aan de wereld om ons heen, in daad en woord.
- Zaterdag** 1 Kor. 14, 20 – 25 De buitenstaander "be – eindruckt" door het wonder van de christelijke gemeenschap en wat daar gebeurt  
**Bid om** een verkondigende manier van zijn van onze gemeente, in diensten, op kringen, etc., waardoor mensen iets van de wonderbaarlijke daden van God mogen zien en meemaken.